

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Ladislava Derky a Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **R. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2015, sp. zn. DSH/25541/2015/Blá, čj. MSK 120248/2015, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2016, čj. 18 A 2/2016-38,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2016, čj. 18 A 2/2016-38, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Rýmařov shledal rozhodnutím ze dne 25. 8. 2015 žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod. 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a uložil mu pokutu ve výši 2 800 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 30. 8. 2015. Poslední den lhůty k podání odvolání (14. 9. 2015) zaslal zmocněnec žalobce městskému úřad e-mail bez zaručeného podpisu s odvoláním. Žalobce toto podání nepotvrdil ve lhůtě 5 dnů způsobem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu. Dne 21. 9. 2015, poslední den lhůty pro doplnění odvolání, sice žalobce zadal prostřednictvím služby DopisOnline požadavek na odeslání odvolání, na obálce však bylo jako podací razítko uvedeno datum 23. 9. 2015. Žalovaný proto odvolání vyhodnotil jako opožděné a zamítl jej.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou. Krajský soud rozsudkem toto rozhodnutí zrušil. Podle jeho názoru žalobce odvolání doplnil včas. K podání došlo objednávkou ve službě DopisOnline již 21. 9. 2015, tedy ve lhůtě předpokládané § 37 odst. 4 správního řádu.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud podle žalovaného přehlédl, že elektronická objednávka má odlišnou podobu než výsledná listovní zásilka, která je posléze poštou dodána. Nejde o zásilku v konečné podobě ve smyslu zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách. Elektronická objednávka není poštovní zásilkou ve smyslu zákona o poštovních službách. Stěžovatel odkázal na obchodní podmínky služby DopisOnline, dle kterých je poštovní smlouva uzavřena teprve podáním poštovní zásilky do poštovní přepravy, nikoliv již podáním elektronické objednávky. Podání zásilky je podle obchodních podmínek teprve výsledkem využití služby DopisOnline. Poštovní podmínky se na vztah mezi zákazníkem Českou poštou při využití služeb DopisOnline výslovně nevztahují. Krajský soud směšuje podání klasické listovní zásilky, kterým se již judikatura opakovaně zabývala, a zcela specifický hybridní způsob podání zásilky použitím služby DopisOnline. Stěžovatel dále upozorňuje, že postup žalobce, resp. jeho zmocněnce, byl promyšleným obstrukčním jednáním a zneužitím práva. To dokumentuje odkazem na jiná řízení, kde různí zmocněnci spojení osobou téhož advokáta použili shodnou taktiku.

[4] Předsedkyně senátu v rámci přípravného řízení zjistila, že rozšířenému senátu NSS byla předložena otázka, zda je rozhodným dnem pro zachování lhůty ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu okamžik zadání zásilky obsahující odvolání stěžovatele do webového rozhraní systému DopisOnline anebo okamžik zpracování a vypravení zásilky Českou poštou v souladu s podmínkami služby DopisOnline. Vzhledem k tomu, že zodpovězení této otázky bylo v této věci pro posouzení kasační stížnosti zásadní, přerušila usnesením ze dne 11. 5. 2017, čj. 10 As 221/2016-25, řízení do doby, než rozšířený senát ve věci rozhodne.

[5] Rozšířený senát NSS usnesením ze dne 19. 12. 2017, čj. 10 As 20/2017-49, spornou právní otázku zodpověděl takto: „*Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku https://online.postservis.cz, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu*“. Usnesením ze dne 17. 1. 2018, čj. 10 As 221/2016-27, předsedkyně senátu rozhodla o pokračování v řízení.

[6] Účastníci řízení se k rozhodnutí o pokračování v řízení ani k posouzení sporné otázky rozšířeným senátem nevyjádřili. Proto desátý senát přikročil k posouzení věci samé.

[7] S ohledem na posouzení rozšířeného senátu, dospěl desátý senát k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[8] Jedinou spornou otázkou je, zda žalobce prostý elektronický e-mail s odvolání ze dne 14. 9. 2015 potvrdil ve lhůtě 5 dnů způsobem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu. Skutkově je nesporné, že dne 21. 9. 2015 zmocněnec žalobce zadal službou DopisOnline odvolání, které Česká pošta zpracovala, vytiskla a zadala k přepravě dne 23. 9. 2015. To plyne z údajů na obálce a sdělení České pošty, založenými ve správním spise. Sporné jsou pouze právní důsledky objednání zásilky prostřednictvím služby DopisOnline.

[9] Podle § 37 odst. 4 správního řádu, ve znění do 18. 9. 2016, podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu musí

pokračování

být do 5 dnů potvrzeno písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu (§ 40 odst. 1 písm. d) správního řádu), je lhůta zachována mimo jiné tehdy, je-li poslední den lhůty *podána* poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která *obsahuje* podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence.

[10] Jak vysvětlil rozšířený senát ve výše citovaném usnesení, podle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Okamžik, ke kterému je zásilka podána k poštovní přepravě, nemůže být podle kogentního § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu modifikován soukromoprávním ujednáním, tj. obchodními podmínkami DopisOnline (bod 34 usnesení rozšířeného senátu).

[11] Jak plyne ze závěrů rozšířeného senátu, odeslání elektronické objednávky v tomto případě časově předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky, o jejíž předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla být zásilka předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena [viz cit. § 2 písm. a) zákona o poštovních službách]. Z hlediska zákona o poštovních službách a správního řádu, je však pro určení okamžiku *podání* rozhodné datum, kdy zásilka skutečně fyzicky vznikla, což je v projednávané věci 23. 9. 2015. Jakékoliv odlišné soukromoprávní ujednání mezi Českou poštou a jejími zákazníky, stejně jako případné odlišné očekávání podatele, je bez významu.

[12] Žalobce se dovolával údaje uvedeného na podacím lístku, tj. data 21. 9. 2015. Toto datum se vztahuje pouze k objednávce služby DopisOnline. Obchodní podmínky DopisOnline platné v rozhodné době výslovně pamatovaly na to, že k objednávce služby DopisOnline a ke skutečnému podání poštovní zásilky může dojít v různé dny: jen zásilky přijaté do 16.00 hodin byla totiž Česká pošta povinna zpracovat ještě týž den a předat k další poštovní přepravě (čl. 5.2 Obchodních podmínek DopisOnline). Okamžik podání zásilky ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu byl určen dnem, kdy zásilka skutečně vznikla, byla tedy vytištěna, zkompletována a podána. Toto datum, 23. 9. 2015, je vyznačeno na obálce založené ve správním spise.

[13] NSS se nevyjadřoval k otázce údajného zneužití práva, pro posouzení kasační stížnosti jsou tyto argumenty bez významu.

[14] Žalobce nepodal své odvolání včas a žalovaný ho v souladu se zákonem odmítl jako opožděné. NSS proto zrušil rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm je soud vázán vysloveným právním názorem NSS (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[15] Krajský soud v novém rozhodnutí rovněž rozhodne o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu